

Lovforslagets Paragraffér, de dertil stillede Ændringsforslag, samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling. sattes til Forhandling under et.

Ordføreren (Goos): Af den afgivne Betænkning vil det høje Ting se, at der er Enighed i Udvalget om nogle Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag. Der er kun et enkelt, et Underændringsforslag til et af Ændringsforslagene, som er stillet af et Mindretal, og som Fler-tallet ikke har kunnet tiltræde. Men der er ikke alene saaledes Enighed i Udvalget om de stillede Ændringsforslag, men der er ogsaa den enstemmige Mening i Udvalget, at Grundtrækkene i det forelagte Lovforslag er rigtige og bør bevares saaledes, at der altsaa i Virkeligheden er Overensstemmelse mellem Udvalget og det forelagte Lovforslag. Dette gælder nu navnlig om det, som er Hovedpunktet i Lovforslaget, nemlig Betingelserne for det Erstatningsansvar, som bliver paalagt Banedriften. Der er samstemmende Opfattelse i Udvalget om, at dette Erstatningsansvar alene kan paalægges i de Tilfælde, hvor der er udvist Forsømmelse, være sig fra Driftsbestyrelsens eller fra Driftsbetjeningens Side, og at man ikke kan og ikke bør kunne bygge et Erstatningskrav mod Banedriften paa et ganske forskelligt Synspunkt, nemlig et Forsikringssynspunkt saaledes, at der skulde kunne paalægges en Ydelsespligt ogsaa i de Tilfælde, hvor Skaden, der er bevirket ved Kørsel, er, som det udtrykkes i Lovforslaget, hændelig, eller, som vort Forslag tilsigter at udtrykke det, ikke er bevirket ved nogen Forsømmelse. Men dermed staar i Forbindelse et andet Hovedsynspunkt, som Lovforslaget fuldt og klart hjemler, og som vi mene ogsaa maa tiltrædes, nemlig, at Driften som saadan har Ansvar for, hæfter for de Forsømmelser, som ere udviste enten fra Driftsbestyrelsens eller fra Driftsbetjeningens Side. Om en saadan Ansvarspligt er grundet allerede i den nugældende Ret i en til Dels omtvistet Bestemmelse i Christian V.s Lov, derom kan der være forskellige Meninger, men vi ere alle enige om, at i alt Fald paa dette Omraade bør den Sætning slaas fast, at Driften bærer Ansvar. Der er et tredje Punkt, som ogsaa efter vor Opfattelse af Lovforslaget, som det er forelagt, er hjemlet ved dette, men ikke saa klart udtalt, nemlig at med Hensyn til Fordelingen af Bevisbyrden for, om der er udvist Forsømmelighed eller ikke, bør det paalægges Driften for at fri

sig, at godtgøre, at Skaden ikke skyldes en Forsømmelse fra Driftsbestyrelsens eller Driftsbetjeningens Side. Denne Sætning, som vi tro er hjemlet ved Lovforslaget, som det foreligger, have vi ment burde have et mere utvetydigt Udtryk, men det vil ogsaa ses, at ved at slaas denne Sætning fast, er der ydet Publikum, dem, der benytte Statsbanerne, alt, hvad der overhovedet fra Grundsynspunktet kan ydes dem: Driften hæfter, og Driften har Bevisbyrden. Fordi nu denne sidste Del af de ledende Grundsætninger ikke forekommer os ganske utvetydigt udtalt i Forslaget, have vi stillet Ændringsforslaget under Nr. 2; som gaar ud paa ganske bestemt at udtale dette paa lignende Maade, som det med Hensyn til Ansvar for det Driften til Befordring betroede Gods er udtalt i den derom gældende Lov af 1896, og paa samme Maade, som det er udtalt i Koncessionerne til private Jærnbaneanlæg. Og disse samme Grundsætninger, som gælde med Hensyn til Skade paa Personer, og som saaledes slaas fast som gældende for Banedriftens Erstatningsansvar for Skade med Hensyn til Personer, har Lovforslaget jo ogsaa villet — hvad vi have tilraadt — skulde anvendes ved Skade, der tilføjes paa Gods, som ikke falder ind under det Erstatningsansvar, der er ordnet ved Loven af 1896. Naar vi altsaa med Hensyn til dette Punkt have foreslaaet Ændringsforslag under Nr. 3, er dette, væsentligt i alt Fald, kun af formel Natur, idet vi have foreslaaet den særlige Paragraf, som herom indeholdes i Lovforslaget, flyttet hen som 2det Stykke af § 1, da dette forekom os at være en heldigere Plads; for saa vidt er der altsaa fuldstændig Samstemning mellem Forslaget og Udvalgets Opfattelse.

Med Hensyn til Omfanget af den Erstatning, som det er Lovforslagets Hensigt at hjemle, ere vi ogsaa i det væsentlige enige med Lovforslaget, om vi end paa enkelte Punkter have foretaget en Udvidelse af Omfanget. Lovforslaget bestemmer med Hensyn til Skade paa Personer fuldt Ansvar for det økonomiske Tab; vi tiltræde den Ordning af dette Punkt, som Lovforslaget tilsigter, og foreslaa kun en redaktionel Forandring under Nr. 4. Derimod have vi ment at burde udvide Omfanget af Erstatningsansvaret til nogle Tilfælde, hvor den lidte Skade ikke har nogen økonomisk Karakter, saaledes som det nærmere er foreslaaet ved Ændringsforslag under Nr. 5. Vi have her holdt os nøje til den Ordning, som med Hensyn til Erstatningsansvar for Legemsbeskadigelser er fast-